

Sygn. akt I NSP 254/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o
sygn. II S 9/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 31 sierpnia 2022 r. wniosku skarżącego o wyłączenie sędziów
od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym, sygn. I NSP
254/22

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

M. J. pismem z 13 lipca 2022 r. złożył wraz ze skargą na naruszenie prawa
strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu
toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie pod sygn. II S
9/22, wniosek ewentualny o wyłączenie imiennie wskazanych kilkudziesięciu
sędziów Sądu Najwyższego od rozpoznania tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziego może zostać skutecznie złożony tylko
w stosunku do sędziego, a w składach kolegialnych sądu do sędziów,
którzy zostali wyznaczeni do rozpoznania sprawy. Nie odnosi się on zaś
bezpośrednio do pozostałych sędziów danego sądu, gdyż nie można wyłączyć

sędziego „na przyszłość” od rozpoznania sprawy w trybie postępowania o wyłączenie sędziego (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2020 r., I NSP 17/20, LEX nr 3207933). Kodeks postępowania karnego nie przewiduje wyłączenia sędziego *in abstracto*. Rozważanie wyłączenia sędziego w oparciu o art. 40 § 1 lub 41 § 1 k.p.k. wchodzi w rachubę jedynie w odniesieniu do konkretnego sędziego wyznaczonego już do udziału w sprawie, a nie sędziego, który jedynie potencjalnie może zostać do sprawy wyznaczony. Stanowisko to prezentowane jest już od dawna w orzecznictwie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 listopada 2004 r., V KK 195/04, LEX nr 141190, z dnia 22 lipca 2009 r., SNO 53/09, LEX nr 1288935, z dnia 30 czerwca 2010 r., WD 7/10, LEX nr 844325, z dnia 10 października 2014 r., SNO 51/14, LEX nr 1511819, czy np. postanowienie SA w Warszawie z dnia 2 maja 2012 r., II AKo 65/12, LEX nr 1220705). Należy bowiem w takiej sytuacji procesowej wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów odczytać jako skutecznie złożony tylko w stosunku do sędziego (sędziów) wyznaczonego do rozpoznania sprawy (art. 118 § 1 k.p.k.) (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12, LEX nr 1228587). Na marginesie dodać trzeba, że przedmiotowy wniosek został wniesiony wraz z pismem wszczynającym postępowanie (skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy strony bez nieuzasadnionej zwłoki) co oznaczało, że w momencie jego wniesienia żaden z sędziów, których wyłączenia żądał Skarżący nie był wyznaczony do rozpoznania sprawy I NSP 254/22.

Ponadto, wniosek o wyłączenie sędziego musi uprawdopodobniać podstawę wyłączenia sędziego - wskazywać konkretnie okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie (art. 41 § 1 k.p.k.). Wniosek musi mieć więc zawsze charakter skonkretyzowany przedmiotowo i - co oczywiste - odnosić się do imiennie wskazanego sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy, gdyż tylko w relacji do określonej osoby można stwierdzić istnienie stosunku prawnego lub stosunku faktycznego wywołującego uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Przede wszystkim jednak, wniosek skarżącego o wyłączenie sędziego, który nie został jeszcze wyznaczony do danej sprawy czyni wniosek hipotetycznym

i abstrakcyjnym, a przez to niedopuszczalnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19, LEX nr 2665294).

Wobec powyższego, przedmiotowy wniosek podlegał odrzuceniu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2019 r., sygn. I NOZP 1/19).

[as]